

WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH

INSTYTUT POLITOLOGII

ul. Koszarowa 3, bud. 2/3
51-149 Wrocław

tel. +48 71 375 50 59
fax +48 71 375 50 59

wns.ipol@uwr.edu.pl | www.politologia.uni.wroc.pl

Wrocław, 4 lipca 2018 r.

Uchwała nr 151/2018
Rady Instytutu Politologii
Uniwersytetu Wrocławskiego
z dnia 4 lipca 2018 r.

w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity: Dz. U. z 2016., poz.882 z późn. zm.), Rada Instytutu Politologii uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się **Panu dr Piotrowi Suli** stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o polityce, w specjalności systemy polityczne.

UZASADNIENIE

W ocenie członków komisji monografia dr Piotra Suli „Partie małe w wybranych państwach Europy Środkowo-Wschodniej w latach 1989-2016” mieści się w obszarze badań politologicznych poświęconych partiom i systemom partyjnym i tym samym wypełnia warunek przedstawienia przez habilitanta osiągnięcia naukowego w dyscyplinie będącej przedmiotem postępowania. Zdaniem członków komisji jest to dzieło ważne, oryginalne i stanowi znaczny wkład habilitanta w rozwój dyscypliny i prezentuje istotne walory naukowe i dydaktyczne. Jest to bowiem pierwsza pozycja w literaturze polskiej omawiająca problematykę partii małych w naszym regionie, oparta w znacznej mierze o literaturę anglojęzyczną, w której narracja eksplanacyjna i analityczna przeważa nad deskryptywną.

Będąca przedmiotem oceny monografia ukazuje habilitanta jako badacza w sposób świadomy formułującego cele badawcze oraz stosującego adekwatne w ich rozwiązywaniu metody badawcze. Podkreślono także dużą znajomość teorii dotyczących partii małych, której efektem było nie tylko dokonanie przez habilitanta ich syntezy, ale przeprowadzenie również ich krytycznej analizy, skutkującej sformułowaniem własnej, autorskiej koncepcji „partii małej” opartej o matematyczny wzór uwzględniający indeks efektywnej liczby partii i pozwalający definiować pojęcie „partii małej” w sposób elastyczny, uwzględniający krajową specyfikę danego systemu partyjnego. Niemniej istotna w pracy jest ta część, która poświęcona została analizie funkcjonowania w badanych państwach Europy Środkowo-Wschodniej partii, które w oparciu o ww. wzór zostały uznane za partie małe. W tej części szczególne wrażenie czyni, olbrzymia ilość poddanych analizie danych empirycznych dotyczących 75 elekcji i gabinetów, a zaczerpniętych z baz zgromadzonych przez dwa ośrodki badawcze: Wissenschaftszentrum Berlin für Sozialforschung (WZB), realizujące projekt „ManifestoResearch on PoliticalRepresentation” (MARPOR) oraz Uniwersytet w Bremie, wdrażający projekt ParlGov (Parliaments and governmentsdatabase).

Rozprawa nie jest jednak pozbawiona słabych stron. Przede wszystkim razi w niej zaproponowana konstrukcja, zdominowana przez przytłaczający całość dzieła drugi rozdział, obejmujący blisko 60% jego objętości. Bardzo interesujący rozdział trzeci zawierający analizę porównawczą funkcjonowania partii małych, oparty został o liczne tabele i wykresy pozbawione jednak często rozbudowanej narracji analitycznej, przez co sprawia on momentami wrażenie pisanego w pośpiechu raportu z badań. W tekście występują także pewne niekonsekwencje pojęciowe oraz błędy faktograficzne. Jednak te wszystkie uchybienia, nie umniejszają wagi i znaczenia ocenianej monografii.

Oceniając pozostały dorobek naukowy habilitanta Komisja podkreśliła, że w całości mieści się on w merytorycznym obszarze nauk o polityce i koncentruje się wokół trzech zagadnień. Wiodącego dla zainteresowań badawczych habilitanta tematu partii i systemów partyjnych, a także funkcjonowania systemów politycznych w państwach Europy Środkowo-Wschodniej oraz grup interesu i stosunków przemysłowych. W sumie dorobek ten obejmuje jedną monografię, poświęconą systemowi partyjnemu Węgier i również wysoko ocenioną przez komisję, cztery artykuły opublikowane w czasopiśmie naukowych i dwanaście rozdziałów w pracach zbiorowych. Łącznie siedem spośród tych tekstów opublikowano w języku angielskim. Habilitant był ponadto redaktorem wydanej w wersji on-line antologii tekstów wrocławskich politologów „Political Science: An Anthology”. W ocenie Komisji dorobek ten można uznać za wystarczający w stopniu dostatecznym, choć należy postulować, aby w przyszłości dr Piotr Sula większą uwagę poświęcił na publikowanie w periodykach naukowych o znaczeniu krajowym i międzynarodowym. Habilitant jest także autorem czternastu raportów i opracowań eksperckich, w większości dotyczących problematyki grup interesu i stosunków przemysłowych, które w opinii komisji bardzo często były przygotowane zgodnie ze standardami właściwymi opracowaniom naukowym.

Oceniając pozostały dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny habilitanta komisja podkreśliła, że był on zaangażowany dwukrotnie jako kierownik i pięciokrotnie jako wykonawca w realizację pięciu krajowych i dwóch międzynarodowych projektów badawczych, finansowanych między innymi ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Narodowego Centrum Nauki, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Visegrad University i Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy. Wygłosił referaty na kilkunastu konferencjach naukowych, w tym siedmiu międzynarodowych, między innymi podczas World Congress of Political Science. Ponadto dr Piotr Sula był członkiem komitetów organizacyjnych dziewięciu konferencji naukowych, w tym sześciu międzynarodowych. Co warto podkreślić habilitant uczestniczył między innymi w organizacji prestiżowych corocznych konferencji Central European Political Science Association i European Consortium for Political Research.

Habilitant jest także współtwórcą i zastępcą redaktora naczelnego Polish Political Science Review-czasopisma znajdującego się na ministerialnej liście B oraz członkiem trzech towarzystw naukowych, w tym dwóch międzynarodowych. Jako pełnomocnik władz uczelni i wydziału oraz zastępca dyrektora Instytutu Politologii Uniwersytetu Wrocławskiego ds. nauki i współpracy z zagranicą, był zaangażowany w realizację kilkunastu projektów dydaktycznych, w tym wielu międzynarodowych, dotyczących między innymi wdrożenia Krajowych Ram Kwalifikacji, studiów anglojęzycznych prowadzonych na Uniwersytecie Wrocławskim i wymiany studenckiej. Odbył także 34 staże zagraniczne w 12 państwach. Wypromował 9 licencjatów i 5 magistrów (na studiach anglojęzycznych), był opiekunem naukowym stypendystów programu Lane'a Kirklanda i Rządu RP, a także promotorem pomocniczym w zakończonym nadaniem stopnia przewodzie doktorskim.

Oceniając całościowo ten aspekt dorobku dr Piotra Suli komisja uznała, że spełnia on wymogi stawiane przyszłym doktorom habilitowanym z nadatkiem.

Biorąc pod uwagę, wszystkie przedstawione elementy dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego habilitanta komisja podjęła uchwałę o przedłożeniu Radzie Instytutu Politologii Uniwersytetu Wrocławskiego pozytywnej opinii w sprawie nadania dr Piotrowi Suli stopnia doktora habilitowanego, w dziedzinie nauk społecznych, dyscyplinie nauk o polityce, w specjalności systemy polityczne.

Na podstawie powyższego, w ślad za pozytywną opinią Komisji habilitacyjnej, Rada Instytutu Politologii podjęła uchwałę o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego dr Piotrowi Suli.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rada Instytutu Politologii głosowanie tajne. Uchwałę przyjęto większością głosów.

Uchwała Rady jest prawomocna.

Przewodniczący Rady Instytutu Politologii

dr hab. Robert Alberski, prof. nadzw.

